

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd post habitam Gregorij orationem, milites mutata sententia, denuò
Philippicum imperatorē exercitus recipiunt. Caput XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

q̄ bis mora, sed mihi quàm primùm morē gerite (quippe epi-
 scopus inter Imperatorē & exercitū causam agit) & decla-
 rate, quod in vestris conatibus nulla insit tyrannidis exer-
 cendæ significatio, sed quod iustū odiū à vobis ad tempus
 contra duces, qui vos iniuria affecerint, susceptū sit. Quod
 si ita sit, vt non quā celerrimè his consilijs assentiamini, ipse
 tamen videbor cū benevolentia in rep. tum amicitia erga
 vos officio perfunctus esse. Illud porrò cum vestris menti-
 bus considerate, quales tyrannorum exitus fuerint. Cogi-
 tate præterea, qua ratione res, quas habetis in manibus, ex-
 pedire possitis, præsertim cū mea quidem sententia, vt oēs
 vnà cōsistatis fieri nullo modo potest. (Vnde nanq; vel fir-
 mamētū, vel res, quas mare ad hominū subsidiū continenti
 suppeditare solet, vobis apportabuntur) nisi Christianos
 bello oppugnantes, & vicissim ab illis oppugnati, turpissi-
 mum dedecus tum admittere, tū subire volueritis? Et quis
 tandem futurus est exitus? Certè in varia loca dispersi dis-
 sipatiq̄ue vitam miserè transigētis. Atque inde è vestigio
 ultio sequetur, quæ vobis de cætero veniam cōcedi nō si-
 net. Quare date mihi dexteras, & mutuò inter nos cōfide-
 remus, quid tū ex nostri ipsorum, tū ex reip. vsu futurū sit:
 præsertim cum festos dies tū salutaris passionis, tū sanctis-
 simæ resurrectionis Christi Dei nostro instituto quodam-
 modo opem ferentes habeamus?

*Quòd post habitam Gregorij orationem, milites muta-
 ta sententia, denuò Philippicum imperatorē exer-
 citus recipiunt.*

Caput XII.

CV M hæc dixisset Gregorius, magnamq̄ue vim lachry-
 marum profudisset, omnium illorum mentes, velut
 diuina quadā vi ac virtute momento temporis mutarē
 sunt: adeò vt postularent potestaté è confessu exeundi, quò
 separatim ipsi inter se quid agēdum esset, deliberarēt. Itaq;
 haud diu pòst, veniunt, se episcopi voluntati atq; arbitrio
 dedituros. Ac cum Gregorius Philippicū illis nominaret,
 quem voluit, vt sibi ducem peterent, respondent, tū se tum
 reliquum vniuersum exercitū sanctè iurasse, nunq̄ se illud
 facturum. Tum ille sine mora aut vlla omnino cunctatio-
 ne, episcopo, inquit, concessum est, & potestas data soluēdi

Rr 3

& ligand-

& ligandi in caelo & in terra, sententiamq; euangelij illis citavit. Cum verò illi etiam in hac re eius arbitrio cederent, Deum idcirco precibus & obsecrationibus placare coepit. Atq; immaculato Christi corpore eis distributo (erat enim sacrosancta illa dies, quæ sanctæ domini passioni proxima est) cum omnes, qui circiter duo millia erant, toris in herba ad eam rem confectis accubentes, cœna excepisset, postridie domum redijt: decreuitq; vt illi quo loco vellent, in vnum conuenirent. Itaq; Philippicū interim Tarci Ciliciæ atatem degentem accersit, vt Constantinopolim maturè contendat: deq; his rebus refert ad imperatorē, eiq; postulata exercit^o de Philippico per literas significat. Milites autē Philippico postea Antiochiā profecto occurrūt, & hoībus, qui lauacro diuinæ regenerationis tincti erant, sibi, vt pro eis deprecarentur, ascitis, ad genua Philippici accidunt. Qui cum dexteram illis dedisset, se præteritæ culpæ memoriam obliuione penitus deleturum, cū eo denuò in militiā proficiscuntur. Atque istæ res ad hunc exitum peruenēre.

De captis Martyropoli.

Caput XIII.

Sittas quidā vnus ex decurionibus Martyropolis, quoniam animo aduersus quendā militum præfectum exulcerato fuit, ciuitatē prodidit, tempore, quo milites præfidiarij aberant, ad eam rem obseruato. Atq; cohorte Persica, Romanæ cohortis specie in vrbe introduc̃ta, eā occupauit, vrbe Romanis planè opportunissimā: ac mulieres complures ætate florentē integrāq; intra vrbe continuit, aliosq; omnes, seruis quibusdam exceptis, exegit. Quare ex templo Philippicus eo iter maturè facit: vrbe milite circundans obsidet. Et quamuis res ab obsidionem necessariæ ei deessent, tamen illis, quæ suppetebant, depugnauit. Atque quibusdā fossis excisis, vnam turrim disturbat. Verūm ciuitatem capere propterea non poterat, quòd Persæ de nocte vigilantes, quod dirutum erat, denuo refarciebāt. Vbi verò Romani crebro in murum impetu factō repulsi sunt (tela enim ex locis superioribus exquisitè in eos cōiiciebantur, & plus incommodi accepere ipsi, quàm illis, qui erant in vrbe intulere) dimittunt obsidionem, & paululum indè digressi, castra ponunt: illudq; duntaxat agunt, vt illis, qui vrbe defendebant, nulli alij Persæ adiungerentur.

Cate-